

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ד תַּמּוּז:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיְיָ:

וְעַל-יְדֵי בְּחִינַת הַרוּח־הַקֹּדֶשׁ שֵׁשׁ לְהַמְנַהֵיג הָאֲמָתִי שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּח־נְבוּאָה, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַמִּתְקַרְבִּים אֵלָיו – נִתְחַזַּק וְנִתְתַקַּן אֲצֵלָם הָאֲמוּנָה הָאֲמָתִית דְּקֹדֶשׁהּ. כִּי כָּל מִי שֶׁזֹּכֶה לְהִתְקַרֵּב לְמַנְהִיג הָאֲמָתִי, עַל-יְדֵי הַתְקַרְבוּתוֹ אֵלָיו נִתְתַקַּן וְנִתְבָּרַר אֲצֵלוֹ בְּחִינַת הַמְדָּמָה, עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַרוּח־נְבוּאָה שֶׁל הַמְנַהֵיג. כִּי עֵקֶר תְּקוּן הַמְדָּמָה הוּא עַל-יְדֵי בְּחִינַת רוּח־נְבוּאָה כַּנ"ל, וְעַל-יְדֵי תְּקוּן הַמְדָּמָה נִתְתַקַּן וְנִתְבָּרַר הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כַּנ"ל. עַל-כֵּן כָּל הַמִּתְקַרְבִּים לְמַנְהִיג אֲמָתִי, זֹכִינן לְאֲמוּנָה יְשָׁרָה דְּקֹדֶשׁהּ:

אֲבָל בְּאֲמַת צְרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אַחַר מַנְהִיג אֲמָתִי כְּזֶה, וְצָרִיד לְבַקֵּשׁ מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְמַנְהִיג אֲמָתִי, כִּדֵּי שִׁיזְכֶּה לְאֲמוּנָה אֲמָתִית בְּשִׁלְמוֹת. כִּי כְּשֶׁמִּתְקַרְבִּין, חַס וְשָׁלוֹם, לְמַנְהִיג שֶׁל שֶׁקֶר, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִין, חַס וְשָׁלוֹם, לְאֲמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת. כִּי מַנְהִיג שֶׁל שֶׁקֶר הוּא בְּחִינַת נְבִיא הַשֶּׁקֶר, בְּחִינַת (מְלָכִים-א כ"ב): "רוּחַ שֶׁקֶר"; וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲדִרְבָּא, נִתְקַלְקַל הַמְדָּמָה, וּבָאִים לְאֲמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת. כִּי עֵקֶר תְּקוּן הָאֲמוּנָה הִיא עַל-יְדֵי בְּחִינַת רוּח־נְבוּאָה שֵׁשׁ לְהַמְנַהֵיג הָאֲמָתִי, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר הַמְדָּמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַקַּן הָאֲמוּנָה כַּנ"ל.

אֲבָל בְּלֹא בְּחִינַת נְבוּאָה אֵין הַמְדָּמָה בְּרוּר וּמְתַקֵּן, וְאֵין הַמְדָּמָה מְעֵרָב וּמְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם בְּאֲמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת. וְזֶה בְּחִינַת זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ. כִּי עֲרוּב וּבְלָבוּל הַמְדָּמָה, שֶׁמְעֵרָב וּמְבַלְבֵּל בְּאֲמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת, זֶה בְּחִינַת זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ. כִּי כָּל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תל - אומר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצוד מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -

- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הַמְנַחֲשִׁים וְהַקּוֹסְמִים כָּל־הֵם עַל־יְדֵי כַח הַמְדַמָּה, שְׂאִינוּ מְבַרְרִים וּמְתַקְּנִים, שְׂמַעְרָב וּמְבַלְבֵּל אוֹתָם בְּאֱמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת שֶׁל שְׂטוּת וְשִׁקְרָה שֶׁהֵם זְהֵמַת הַנְּחָשׁ. וְעַל־כֵּן יִשְׂרָאֵל שְׂעָמְדוֹ עַל הַר סִינַי - פְּסָקָה זְהֵמַתָּן' (שַׁבַּת קמ"ו), כִּי שָׂם זָכוֹ כָּל־הֵם לְנִבְיָאָה, עַל־יְדֵי מִשְׁחָה רַבָּנוּ, רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים, שֶׁהָיָה מְנַהִיג הָאֱמִתִּי שְׂלָהֶם. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְבָּרַר וְנִתְתַקֵּן הַמְדַמָּה אֲצֵלָם, וְזָכוּ לְאֱמוּנָה שְׂלָמָה בַּה'. וְעַל־כֵּן פְּסָקָה זְהֵמַתָּן, זְהֵמַת הַנְּחָשׁ, שֶׁהוּא אֱמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, כִּי זָכוּ לְשְׂלָמוֹת אֱמוּנָה הַיְשָׁרָה דְקִדְשָׁה עַל־יְדֵי בִרְוֵר הַמְדַמָּה, שְׂזָכוּ עַל־יְדֵי רוּח־נְבִיאָה כַּנֵּ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת הַדְּהַשְׁשִׁי, הַנְּאָמַר בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כְּמוֹ שְׂפָתָיו: "וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בִקְרַי יוֹם הַשְּׁשִׁי", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָּה (שַׁבַּת פ"ח), שְׂכָל הָעוֹלָם הָיָה תָלוּי עַד שֶׁשָּׂחָה בְּסִיוָן, שְׂקָבְלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה. כִּי עָקַר חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, דְּהֵינּוּ לֵידַע שֶׁהָעוֹלָם מְחַדָּשׁ וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּרֵצוֹנוֹ, הוּא תָלוּי בְּאֱמוּנָה. כִּי עַל־יְדֵי שְׂכָל אִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, וְעַל־כֵּן הָאֶפִיקוֹרְסִים כּוֹפְרִים בְּזֶה, מַחְמִית שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין זֹאת בְּשְׂכָל. כִּי עָקַר חֲדוּשׁ הָעוֹלָם הוּא רַק עַל־יְדֵי אֱמוּנָה, כִּי אָנוּ מֵאֱמִינִים בַּה' שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם מְחַדָּשׁ. כִּי בְּאֱמַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם הָיָה עַל־יְדֵי בְּחִינַת אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׂפָתָיו (תְּהִלִּים ל"ג): "וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה". נִמְצָא שְׂעָקַר חֲדוּשׁ הָעוֹלָם תָלוּי בְּאֱמוּנָה. וְעַל־כֵּן הָיָה הָעוֹלָם תָלוּי עַד קְבִלַת הַתּוֹרָה, כִּי אָז זָכוּ לְאֱמוּנָה שְׂלָמָה עַל־יְדֵי רוּח־נְבִיאָה כַּנֵּ"ל וְעַל־כֵּן אָז דִּיקָא נִתְגַּלָּה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי עָקַר חֲדוּשׁ הָעוֹלָם תָלוּי בְּאֱמוּנָה כַּנֵּ"ל:

ט וְעַל־יְדֵי אֱמוּנָה יְהִי חֲדוּשׁ הָעוֹלָם לְעֵתִיד. כִּי הַתְּקַבְּצוֹת הַחֲסָדִים - שְׂעַל־יָדָם יְהִי חֲדוּשׁ הָעוֹלָם,

בְּבַחֲיִנּוֹת (תְּהִלִּים פ"ט): "כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", הוּא עַל־יְדֵי אַמּוֹנָה, בְּבַחֲיִנַת (שָׁם צ"ב): "לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ וְאַמּוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת". אַמּוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת' – זֶה בְּחִינַת הָאַמּוֹנָה, שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּכַח הַמְדַמָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת לֵילָה, בְּחִינַת חֲלוֹם לֵילָה (אִיּוֹב ל"ג). שָׁבָא עַל־יְדֵי הַמְדַמָּה. וְעַל־יְדֵי־זֶה: 'לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ', הֵינּוּ בְּחִינַת חֶסֶד הַנִּלְל, שֶׁעַל־יְדוֹ יִהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם לְעֵתִיד כַּנִּלְל. וְזֶה בְּחִינַת (אִיכָה ג): "חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אַמּוֹנַתְךָ". רַבָּה אַמּוֹנַתְךָ' – הֵינּוּ אַמּוֹנָה, עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, בְּחִינַת: חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים, בְּחִינַת: "לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ" וְכוּ' כַּנִּלְל:

י וְכַשִּׁיִּהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם לְעֵתִיד, אָז יִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל־יְדֵי נַפְלָאוֹת, הֵינּוּ עַל־יְדֵי הַשְּׁנֵחָה לְבַד שֶׁהִיא בְּחִינַת נַפְלָאוֹת, שֶׁלֹּא בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע. כִּי חֲדוּשׁ הָעוֹלָם לְעֵתִיד הוּא בְּבַחֲיִנַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי עַקֵּר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא עַל־יְדֵי בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"א): "כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ" וְכוּ'. כְּמוֹ שֶׁפִּרַשׁ רַש"י עַל פָּסוּק: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים־אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ", וּפִרַשׁ רַש"י: 'שֶׁבְשִׁבִיל זֶה פָּתַח בְּבְרֵאשִׁית, מִשּׁוֹם "כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם", כִּדִּי שֶׁלֹּא יֹאמְרוּ הָאֱמוּנוֹת הָעוֹלָם: לְסֻטִּים־אַתֶּם וְכוּ', עַל־כֵּן פָּתַח בְּבְרֵאשִׁית, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּרֵאשִׁית וְכוּ'. נִמְצָא שֶׁעַקֵּר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא עַל־יְדֵי 'כַּח מַעֲשָׂיו', עַל־יְדֵי שִׂיּוּדְעִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּרָא אֵת הָעוֹלָם.

וְלְעֵתִיד יַחֲדָשׁ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּבַחֲיִנָה זוֹ שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי אָז יִתְנַלֵּה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּרָא הַכֹּל, וְאָז יַחֲדָשׁ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּבַחֲיִנַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. וְעַקֵּר קְדוּשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הוּא, שֶׁשֵּׁם הוּא הַשְּׁנֵחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, בְּבַחֲיִנַת (דְּבָרִים י"א): "תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּה מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תל"ב ✧ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה; וְלַעֲתִיד, שִׁיחַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּבַחֲיַנַּת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל כַּנִּל, אִזּוּ יִתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל-יַדֵּי הַשְּׁגָחָה לְבַד, כְּמוֹ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוּ יִתְבַּטַּל הַטַּבֵּעַ לְגַמְרִי, וְיִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל-יַדֵּי הַשְּׁגָחָה לְבַד, שֶׁהוּא בְּחִינַת נַפְלָאוֹת, שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ הַטַּבֵּעַ. וְאִזּוּ יִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ, בְּחִינַת (תְּהִלִּים צ"ח): "שִׁירוּ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי נַפְלָאוֹת עָשָׂה"; הֵינּוּ הַשִּׁיר שֶׁיִּתְעַר לַעֲתִיד, שֶׁהוּא נִגּוֹן שֶׁל הַשְּׁגָחָה, בְּחִינַת נַפְלָאוֹת, כִּי אִזּוּ יִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל-יַדֵּי הַשְּׁגָחָה וְנַפְלָאוֹת.

כִּי יֵשׁ נִגּוֹן שֶׁל בְּחִינַת דֶּרֶךְ הַטַּבֵּעַ, וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם י"ט): "הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים, וּמַעֲשֵׂי יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנִּגּוֹן וְהַשִּׁיר שֶׁל דֶּרֶךְ הַטַּבֵּעַ, שֶׁל תְּכוּנוֹת הַשָּׁמַיִם. הֵינּוּ בְּחִינַת הַשִּׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁמְשַׁבְּחִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַהִתְהַבְּהָה שֶׁל עֲבָשׁוּ, שֶׁמִּנְהִיג הָעוֹלָם בְּדֶרֶךְ הַטַּבֵּעַ. אֲבָל לַעֲתִיד יִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ שֶׁל בְּחִינַת נַפְלָאוֹת, בְּחִינַת הַשְּׁגָחָה, כִּי אִזּוּ יִהְיֶה הַהִתְהַבְּהָה עַל-יַדֵּי הַשְּׁגָחָה לְבַד. וְשִׁיר הַחֲדָשׁ הַזֶּה שֶׁיִּתְעַר לַעֲתִיד, הוּא בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפוּל, מְשֻׁלָּשׁ, מְרֻבֵּעַ, שְׁעוּלָה ע"ב, בְּחִינַת חֶסֶד, שֶׁעַל-יָדוֹ יִהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם לַעֲתִיד, בְּחִינַת: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה". וְשִׁיר הַזֶּה הוּא בְּחִינַת קוֹל הַנִּל, שֶׁהוּא מְשַׁקָּה אֶת הַגָּן, שֶׁעַל-יַדֵּי קוֹל הַזֶּה יְכוּלִין לְהוֹכִיחַ, בְּבַחֲיַנַּת: "הָרֶם כִּי שִׁפָּר קוֹלָךְ וְחִגְד" וְכוּ', כַּנִּל.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִמִּי:

ו כָּל מִנְהִיג אֲמַתֵּי שֶׁבְּכָל דּוֹר יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה. וְגַם עֲבָשׁוּ שֶׁבְּטַל הַנְּבוּאָה וְאִין לוֹ נְבוּאָה מִמֶּשׁ. אֲף-עַל-פִּי-כֵן בְּהַכְרַח שִׁיְהִיָּה לוֹ רוּחַ אַחֲרַת דְּקֻדְשָׁה מִה שֶׁאִין לְשֹׂאֵר אֲנָשִׁים שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ רוּחַ נְבוּאָה. וְעַל-יַדֵּי בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַמִּנְהִיג הָאֲמַת עַל-יַדֵּי-זֶה עֵקֶר בְּרוּר הַמְדָּמָה שֶׁעַל-יַדֵּי-

זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הוּא
 כְּפִי בְרוּר הַמְדָּמָה, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ מְאֹד אַחֲרֵי מְנַהִיג
 אֲמִתִּי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו כְּדֵי לְזַכּוֹת לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. דְּהֵינּוּ לְהֵאֱמִין
 בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם. שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּרָא אֶת עוֹלָמוֹ יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט.
 כִּי חֵדוּשׁ הָעוֹלָם אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין בְּשׂוּם שֶׁכֵּל רַק בְּאֱמוּנָה. שְׂזוֹכִין
 עַל־יְדֵי צְדִיק הָאֲמִתִּי כַּ"ל. וְאֵל תְּדַמָּה בְּנִפְשֶׁךָ שֶׁבְּנִקְל יָכוֹל אֶתָּה
 לְזַכּוֹת לָזֶה לְהִתְקַרֵּב לְמְנַהִיג אֲמִתִּי. כִּי בְּאֲמִתִּי צָרִיכִין לְחַפֵּשׂ
 וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אַחֲרָיו. וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיִזְכֶּה לְמִצְאָה
 מְנַהִיג אֲמִתִּי שְׂיִזְכֶּה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה עַל יְדוֹ, כִּי יֵשׁ מְנַהִיגִים שֶׁל
 שֶׁקֶר. וְכִשְׂמֵת־קָרְבִים אֲלֵיהֶם אִזּו אֲדַרְבָּא בְּאִים לְאֱמוּנֹת כְּזָבוֹת.
 עַל כֵּן צָרִיכִין לְחַפֵּשׂ מְאֹד אַחֲרֵי מְנַהִיג אֲמִתִּי כַּ"ל כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה
 לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה עַל יְדוֹ שֶׁהוּא עֵקֶר הַכֹּל וְכֹל הָעוֹלָם תָּלוּי בָּזֶה.
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְחֵדוּשׁ הָעוֹלָם שְׂלַעֲתִיד. עַד שְׂיִזְכֶּה לְהַנְגִּין
 וְהַשִּׁיר שְׂיִתְעַר לַעֲתִיד כְּשִׂיחֵדֵשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת עוֹלָמוֹ. שֶׁהוּא
 הַנְּגִין שְׂיִתְנַגֵּן עַל ע"ב [שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם] נִימִין. שֶׁמִּשָּׁם גְּדָלִים כָּל
 הַרְיָחוֹת טוֹבוֹת וְכֹל הַיְרָאוֹת. שְׂזֶה הַנְּגִין הוּא עֵקֶר קְבוּל שְׂכָר שֶׁל
 הַצְּדִיקִים לַעֲתִיד לָבוֹא. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לָזֶה:

סדר ימי מולדתו"ת ה'תש"א:

ל גַּם בְּשַׁבָּת בַּבֶּקֶר הָיָה אֶצְלִי רַךְ בְּשָׁנִים אֶחָד וּשְׂמוֹ שְׂמוֹאֵל
 שֶׁהָיָה יָכוֹל לְנַגֵּן הַיָּטֵב, וְנַגֵּן לְפָנֵינוּ הַרְבֵּה וְגַם הוּא נִמְשָׁךְ
 אַחֲרֵינוּ מְאֹד וְדַבֵּר עִמִּי קֶצֶת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בַּבֶּקֶר בְּתִשְׁוֹקָה גְּדוּלָּה
 וְכִסּוּפִין נִמְרָצִים לְהִתְקַרֵּב לְאֲמִתִּי, אֲךָ גְּבַה טוֹרָא בֵּינוּ לְבֵינֵינוּ כִּי
 רְחוּק מִמֶּנּוּ הִדְרָךְ וְהַמְתַּנְגְּדִים רַבִּים שָׁם מְאֹד, וּבְפָרֵט אָבִיו הוּא
 מְתַנַּגֵּד גְּדוּל מְאֹד, אֲבָל אֶף עַל פִּי כֵן טוֹב לְפָנָיו שִׂישׁ לוֹ הַכְּרוֹת
 קֶצֶת עִמָּנוּ כִּי גַם זֶה לֹא יֵאבֵד לְעוֹלָם:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תלד ל'צמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל»
ז'צמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל»
ז'צמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל»

לא והנה בליל שבת שירה בא על דעתי מענין הפרשה שמדברת מנסיעה לארץ ישראל כי הפרשה מתחלת ויהי בשלח פרעה את העם וכו', דהינו שיצאו ישראל ממצרים וזה ידוע שכל יציאת מצרים היה לבוא לארץ ישראל, כמו שכתוב (שמות ג) "אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ טובה" וכו' וכן הפרשה הזאת מדברת תכף מענין הדרך לארץ ישראל כמו שכתוב שם ולא נחם אלקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא, לארץ ישראל שהיו הולכין לשם כפרוש רש"י וכו' וכל ענין הפרשה זאת מצאתי בה היטב כל ענין נסיעתי לארץ ישראל כי מבאר בפרשה הזאת שצריכין לסבב הדרך לבוא לארץ ישראל כמו שכתוב ולא נחם אלקים דרך וכו', ויסב אלקים את העם דרך המדבר ים סוף, כי גם אנחנו הסבב אלקים אותנו כי דרכנו הישר לארץ ישראל הוא דרך אדעם, וקהלת קדש אדעם קרובה לנו לקהלת קדש ברסלב, ובכל יום ויום מצויים עוברים ושבים הרבה מברסלב לאדעם כי כל המשא ומתן של רב העיר ההיא ושבסביבותינו הוא באדעם ואני הכרחתי לסבב הדרך לאדעם כל כך הרבה דרך קאמינקע וטשעריין וטשירקאס וקרימיניטשאג וכו' עד שבאתי לאדעם, כי התורה בכל אדם ובכל זמן והיטב בעיני מאד שמצאתי רמז גדול לנסיעתי מבאר בתורה בפרשה הזאת ואז התחלתי לחשב בדעתי איזה ענין וטעם לזה מה שצריכין לסבב דיקא הדרך כשרוצין לבוא לארץ ישראל אבל עדין לא מצאתי טעם נכון ומבאר היטב, רק מרחוק נראה איזה רמזים לזה ודברתי מענין שיחה זאת בסעודת ליל שבת לפני העולם, איך שמבאר בתורה שלבוא לארץ ישראל צריכין לסבב הדרך, והם לא הבינו מה פונתי כי לא ידעו שבדעתי לנסע

לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּנִסְיָהּ הַזֹּאת:

סֵדֶר לְקוּמֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

קדשה וקדוש ה'

א עקר הקדשה היא קדשת הברית, וזה זוכין על-ידי קדשת הלשון והדבור שמקדשין אותו בדבורים קדושים, ושומרין עצמן מכל מיני פגם הדבור, עד שזוכין שיהיה דבורו ולשונו בבחינת שלמות לשון הקדש, ועל-ידי זה זוכין לקדשת הברית (ליקומי מוהר"ן יט).

ב צריך לקדש את פיו וחתמו ועיניו ואזניו, דהינו שישמר את עצמו מלהוציא שקר מפיו וכן משאר דבורים פגומים, ויהיה לו יראת שמים שעל-ידי זה מקדש החטם, ויהיה לו אמונת חכמים שעל-ידי זה מקדש האזנים ושומע לדבריהם. ויעצם עיניו מראת ברע, ועל-ידי זה זוכה לדעת שלם ויגיע לשכל שהוא בבחינת שפע אלקי שהוא בבחינת רוח הקדש, גם על-ידי שהוא עניו שפל וסבלן ולא יחרה אפו על בזיונו, על-ידי זה מקדש החטם בשלמות. גם על-ידי מה שאדם הוא נאמן רוח מכסה דבר, שנזהר מלגלות סוד שאין צריכין לגלותו, על ידי זה מקדש את האזנים (שם כא).

ג על-ידי מסירות נפש על קדוש השם זוכין לשלום, ועל-ידי זה זוכין לדבר דבורים קדושים של תורה ותפלה, ולקשר המחשבה היטב אל הדבור. ועל-כך עצה טובה להתפלל בכונה, לקבל עליו במחשבתו למסור נפשו על קדוש השם, גם בלא זה עקר שלמות התפלה היא להתפלל במסירות נפש (עיין תפלה אות כו. ליקומי מוהר"ן פ).

ד אפלו הקל שבִּישְׂרָאֵל אפלו פושעי ישראל כשרוצים להעבירם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תלו **זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר** מִזֶּה הַיּוֹם וְעַד מָחָר מִקֻּדְוֵה שִׁדְדֵי הַמִּסְפָּרִים רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכַלּ"ו
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאִנְצַח" שְׁע"י יִשְׁבֹּת תִיקוֹן הַמִּידוֹת

עַל דַּת חֵם וְשָׁלוֹם, הֵם מוֹסְרִים נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם כַּאֲשֶׁר נִרְאָה בְּחוֹשׁ כְּבֹר כַּמָּה פְּעָמִים. עַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִזְכִּיר אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא מְרַצֵּה לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, כִּי זֶה עֵקֶר קְדוּשַׁת אֱיִשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְשָׁלוֹם וּלְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנָה כַּנ"ל (שם).

סִדְרַת סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי יוֹת הַיּוֹמִיּוֹת

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָיָה רוּחַ סְעָרָה גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם וְהָרוּחַ סְעָרָה הַזֶּה בְּלִבֵּל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְהָפֵךְ מַיִם לַיַּבָּשָׁה, וּמַיַּבָּשָׁה לַיָּם וּמִמְדַּבֵּר יָשׁוּב, וּמִיָּשׁוּב מְדַבֵּר וְהָפֵךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וּבָא הָרוּחַ סְעָרָה הַזֶּה לְתוֹךְ בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלֹא עָשָׂה שָׁם שׁוּם הַיֶּזֶק, רַק שֶׁנִּכְנַס הָרוּחַ סְעָרָה וְחָטַף אֶת הַוָּלָד שֶׁל הַבַּת-מְלָכָה הַנַּ"ל וּבְתוֹךְ הָרַעַשׁ, (שְׁקוֹרִין אוֹמְפִיט), תִּכְבַּף כְּשֶׁחָטַף אֶת הַתִּינוֹק הַיָּקָר הַנַּ"ל, רָדְפָה הַבַּת-מְלָכָה אַחֲרָיו וְכֵן הַמְּלָכָה וְכֵן הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁנִּתְפָּזְרוּ כָּלָם, וְלֹא נוֹדַע מְקוֹמָם אַיִם וְאַנְחָנוּ כְּלָנוּ לֹא הָיִינוּ בְּכָל זֶה, כִּי הָיִינוּ עוֹלִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמְקוֹמוֹ לְחִדּוּשׁ כַּחֲוֹ כַּנ"ל, וְכִשְׁחֲזַרְנוּ וּבָאנוּ-לֹא מָצָאנוּ אוֹתָם כָּלָם כַּנ"ל, וְגַם הָיָה הַנַּ"ל נֶאֱבְדָה אָז, וּמָאֵז נִתְפָּזְרוּ כְּלָנוּ, וּמָאֵז אֵין אָנוּ יְכוֹלִים עוֹד לְעֵלוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמְקוֹמוֹ לְחִדּוּשׁ כַּחֲוֹ, כִּי אַחֵר שֶׁנִּתְפָּדַף וְנִתְבַּלְבַּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְנִחְלְפוּ כָּל מְקוֹמוֹת הָעוֹלָם-מַיִם לַיַּבָּשָׁה וְכוּ', כַּנ"ל, בְּוַדָּאִי אֵי-אֶפְשָׁר עֵתָה לְעֵלוֹת בְּדַרְכֵי הָרְאשׁוֹנִים, כִּי עֵתָה צָרִיכִים דַּרְכֵי אַחֲרִים לְפִי חֲלוּף וְשִׁנוּי הַמְּקוֹמוֹת, וְעַל כֵּן לֹא הָיִינוּ יְכוֹלִים עוֹד לְחֲזוֹר וּלְעֵלוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמְקוֹמוֹ לְחִדּוּשׁ כַּחֲוֹ הַנַּ"ל, אֲךָ הָרְשִׁימָה שֶׁנִּשְׁאַר אֶצְלָ כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִיא גַּם-כֵּן גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִם הַגְּבוֹר הַזֶּה הוּא הַגְּבוֹר שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנַּ"ל, הוּא בְּוַדָּאִי גְבוֹר גְּדוֹל מְאֹד (נִרְאָה לִי שְׁכָאן חָסֵר קֶצֶת, וְעֵין לְמַטָּה) [בַּהֲסִיפּוֹר בַּשִּׁפְתַּי הָאִיִּדִישׁ] (כָּל זֶה הֵשִׁיב הַבַּעַל-תְּפִלָּה

לְהֶאֱנָשִׁים הַנִּזְכָּרִים) וְהֵם שָׁמְעוּ דְבָרָיו, וְתָמְחוּ מְאֹד, וְהִחֲזִיקוּ אֶת
 הַבַּעַל-תְּפִלָּה, וְלֹא הִנִּיחוּ אוֹתוֹ לִילָךְ מֵאַתָּם (כִּי אוֹלֵי הַגְּבוּר שָׁבָא
 עֲלֵיהֶם הוּא הַגְּבוּר הַנִּזְכָּר, שִׁישׁ לְהַבְעֵל-תְּפִלָּה הַכְּרוּת עִמּוֹ) וְהַגְּבוּר הַנִּזְכָּר הָיָה
 הוֹלֵךְ וּמִתְקָרֵב וְשׁוֹלַח בְּכָל פֶּעַם שְׁלוּחָיו, עַד שֶׁנִּתְקָרַב וּבָא אֲלֵיהֶם,
 וְעָמַד חוּץ לָעִיר וְשָׁלַח לָהֶם שְׁלוּחָיו וְנִתְיָרְאוּ מְאֹד, וּבִקְשׁוּ מֵהַבַּעַל-
 תְּפִלָּה הַנִּזְכָּר, שִׁיתֵּן לָהֶם עֲצָה וְאָמַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה, שְׁצַר־יָכִין לְחַקֵּר
 הַדֶּרֶךְ וְתִהְיֶהנְהַגָּה שֶׁל אוֹתוֹ הַגְּבוּר כִּדֵּי שְׁיִכְיֵר עַל-יַד־יָזָה אִם הוּא
 אוֹתוֹ הַגְּבוּר (דְּהֵינּוּ הַגְּבוּר שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּזְכָּר) וְהָלַךְ הַבַּעַל-תְּפִלָּה, וַיֵּצֵא
 אֶל הַגְּבוּר הַנִּזְכָּר, וּבָא אֶל הַמַּחֲנֶה שֶׁל הַגְּבוּר, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם
 גְּבוּר אֶחָד מִגְּבוּרָיו שֶׁל הַגְּבוּר (הֵינּוּ עִם אֶחָד מֵהַשּׁוֹמְרִים כִּדֵּי לְחַקֵּר אִם
 הוּא אוֹתוֹ הַגְּבוּר הַנִּזְכָּר) וְשָׁאַל אוֹתוֹ הַבַּעַל-תְּפִלָּה: מַה מַּעֲשִׂיכֶם וְאֵיךְ
 נִתְחַבְּרֶתֶם עִם הַגְּבוּר הַזֶּה? הַשִּׁיב לוֹ (הֵינּוּ אֶחָד מֵהַגְּבוּרִים הַנִּזְכָּרִים הַשִּׁיב
 לְהַבְעֵל-תְּפִלָּה) מַעֲשֵׂה שְׁתֵּיהֶם, כִּךְ הָיָה.

סדר שְׁלַחן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ג) שְׁבֹועַ שַׁחַל בּוֹ תִשְׁעָה בְּאֵב אֲסוּרִים לְסַפֵּר וּלְכַבֵּם אֲפִילוֹ אִינוּ
 רוֹצִים לְלוּבְשׁוֹ עֵתָה אֲלֵא לְהַנִּיחוֹ לְאַחַר ט' בְּאֵב וְאֲפִילוֹ אֵין לוֹ אֲלֵא
 חֲלוֹק אֶחָד אֲסוּר וּכְן הַמְּכֻוּבְּסִים מְקוּדָם בֵּין לְלוּבֹשׁ בֵּין לְהַצִּיעַ בְּהֵם
 הַמְּטָה וְאֲפִילוֹ מִטְּפָחוֹת הַיָּדִים וְהַשְּׁלַחן אֲסוּר וְכִיבוּם שֶׁלְנוּ מוֹתֵר
 אֲבֵל גִּיהוּץ (פִּי מַעֲבִירִין עַל הַבְּגָדִים אֲבֵן חֶלֶק לְהַחֲלִיקוֹ. עֲרוּךְ) שֶׁלְנוּ אֲסוּר וְכִלֵּי
 פִּשְׁתָּן אֵין בְּהֵם מִשּׁוּם גִּיהוּץ וְהָרִי הֵם כְּכִיבוּם שֶׁלְנוּ וּמוֹתֵר וְהֵנִי
 מִיָּלִי לְגוּהֲצֵן וְלְהַנִּיחוֹ עַד אַחַר תִּשְׁעָה בְּאֵב אֲבֵל אֲסוּר לְלַבֵּשׁן
 בְּשִׁבְעָה זֶה וְנִהְיֶה לְאֲסוּר אֲפִילוֹ כִּלֵּי פִּשְׁתָּן וְאֲפִילוֹ בְּכִיבוּם שֶׁלְנוּ בֵּין
 לְלוּבֹשׁ בֵּין לְכַבֵּם וְלְהַנִּיחוֹ וְאֵין לְהַקֵּל בְּדַבָּר כִּיוֹן שֶׁנִּהְיֶה וְכ"ש
 דְּאֲפִשֵׁר דְּמַדִּינָא נְמִי אֲסוּר שְׁהָרִי יֵשׁ מִי שֶׁכְּתֵב דְּכִיבוּם שֶׁלְנוּ קָרִי
 (גִּיהוּץ) לְשַׁל בְּנֵי בָבֶל שֶׁאֵין מִתְּלַבְּנִים יָפָה לְפִי שְׁמִימֵיהֶם הֵם

במקום דאפשר דלא עדיף משאר משא ומתן דממעטינן: (ח) נשי דנהיגי דלא למשתי (פירוש לסדר ולערוך החוטין שהולכין לארכו של בגד והוא מלשון או בשתי או בערב) עמרא מדעייל אב מנהגא (ונוהגין שלא לקדש החדש עד הלבנה עד אחר ט' באב) (מהרי"ל ודעת עצמו): (ט) יש נוהגים שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין בשבת זו (ומותר בחומץ של יין) (אגודה ומהרי"ל) ויש שמוסיפין מראש חודש עד התענית ויש שמוסיפין מי"ז בתמוז: הגה ומצניעים מראש חודש ואילך הסכין של שחיטה (רבי ירוחם נ"אח"ג והגהות מיימוני) שאין שוחטין כ"א לצורך מצוה כגון לחולה או שבת או מילה או פדיון הבן וכיוצא בו:

סדר לקוטי תפלות הימני:

רנט: על כן באתי לפניה לשטח כפי לרחמיך, שתשמרני ברחמיך מעניים שאינם הגונים ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באפן שלא יהיה שום כח ושליטה להחיצונים לינק מהצדקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אפן כי אני נותן כל הצדקות שלי על דעת הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה והם יעלו את מצות הצדקה שלי, ויעשו ויתקנו על ידי יחודים גדולים למעלה למעלה בתכלית הקדשה העליונה באמת ויהיה לה נחת רוח ושעשועים גדולים על ידי הצדקה שלי ותזכני לשבר תאות נאוף לגמרי ולזכות לתקון הברית באמת על ידי כח וזכות הצדקה שלי:

רס: טוב ומטיב לכל, זכני להרבנות בצדקה לעניים הגונים בקדשה גדולה ברצונך הטוב, באפן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מזקת להמקבלים רק תסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תמ ◀ צֶמַח מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּוֹת ◀
◀ "חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ◀

הַרְשָׁעִים וְהַנּוֹאֲפִים הַנּוֹתְנִים צְדָקָה, שְׂכָל צְדָקָתָם תִּגִּיעַ
לְהַשְׁקֵרְנִים וְהַצְבוּעִים, וְהַצְדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּם יִנְצְלוּ מֵהֶם
מִלְקַבֵּל צְדָקָה פְּגוּמָה שְׁלָהֶם, שְׁלֹא תִקְלָקֵל הַצְדָקָה פְּגוּמָה שְׁלָהֶם
אֶת דְּבוּר פִּיהֶם הַקְדוֹשׁ שְׂמֻקְבָּלִים הַצְדִּיקִים מִבְּעַלֵּי הַצְדָקָה וְתִזְמִין
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל פְּרִנָּסָה בְּכָבוֹד וּבְכִשְׁרוֹת וְלֹא יִהְיֶה אֲחִיזָה
לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא בְּפִרְנָסוֹתֵינוּ כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְפִרְנָסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד
וּבְרוּחַ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנָה הַטוֹב
בְּאֵמֶת:

רסא: וְזִכְנִי לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה וּבְעִבּוּדְתְךָ הָאֲמִתִּית
בְּתַמִּימוֹת בְּאֵמֶת, וְלֹא אֵלֶיךָ בְּגְדוּלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי, רַק אֲשׁוּה
וְאֲדַמָּה "נִפְשֵׁי כְּגִמּוּל עָלֵי אִמּוֹ, כְּגִמּוּל עָלֵי נַפְשֵׁי" וְאִזְכָּה לְעַסֵּק
בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּפֶה מְלֵא, בְּאִפְּן שְׂאִזְכָּה בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
הַכְּשָׁרִים, לְהַכְרִית וּלְכַלּוֹת וּלְבַעַר אֶת כָּל הַקּוֹצִים וְהַחֹזְחִים
הַסּוֹבְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזוֹנָה וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַשְׁקֵרְנִים
וְהַצְבוּעִים הַמְתַּפְּאֲרִים בְּשִׁקְרִים לִינֵק מִדְּבוּרֵנוּ כָּלֵל וּתְבַעַר הַשִּׁקְרָה
מִן הָעוֹלָם, וּתְגַלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְיִקְיִם מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכַת־טוֹב:
"שִׁפְתַי אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד, וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרָה" וְנֶאֱמַר: "חֶסֶד
וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ, צְדָק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ אֵמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח, וְצְדָק מִשָּׁמַיִם
נִשְׁקָף הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי, כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֹתְךָ קוֹיִתִּי
כָּל הַיּוֹם וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דְבַר אֵמֶת עַד מְאֹד, כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלְתִּי
וְאֲנִי תִפְלָתִי לָךְ ה' עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
יִשְׁעֶךָ":

תְּפִלָּה יז רסב: {מיוסד ע"פ תורה ט"ז} "עיני כל אליך יִשְׁבְּרוּ,
וְאֲתָה נּוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ פּוֹתַח אֶת יָדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן" רבונו של עולם תן לי פְּרִנָּסָה בְּכָבוֹד קִדְּם

שְׂאֵצְטָרֶךְ לָהּ, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 תָּמִיד וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה הַפְּרָנְסָה
 מִבְּלִבָּלֶת אוֹתִי וּמוֹנֵעַת אוֹתִי וּמַחְלֶשֶׁת דַּעְתִּי מִלְּהִתְחַזֵּק
 בְּעֵבֹדְתֶךָ:

רסג: רבוננו של עולם, ידעתי כי אני רחוק מפרנסה בכבוד מאוד
 מאוד, כי פגמתי נגדך מאוד, הרעותי את מעשי וקפחתי את
 פרנסתי אבל באתי לפניך מלא רחמים בעני בפתח, כדל ואביון
 המחזיר על הפתחים, פורש כפיו שואל ומבקש מתנת חנם ונדבת
 חסד, שתחנני ברחמיך הרבים לבד, בחסדיך העצומים לבד,
 ותזמין לי פרנסתי מן השמים, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי
 ביתי וכל התלוים בי וכל הנלוים אלינו קדם שנצטרך להם, כי
 עינינו לך לבד תלויות, עינינו לך לבד מצפות ומחכות:

רסד: רבוננו של עולם אנתה הוא לעלא מן כל העלות והסבות,
 ואתה יכל לסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, באפן שיגיע לנו
 הפרנסה בנקל בלי שום בלבולים ובלי שום טרדות ויגיעות ובלי
 שום סבות על פי דרך הטבע, רק שתזמין לנו ברחמיך הרבים
 הפרנסה בנקל ובמהירות גדול, ותהיה נמשכת הפרנסה אלינו
 לטובה בהרחבה גדולה ונזכה לברר הפרנסה בקדשה גדולה,
 שנזכה לאכל ולשתות בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שנזכה
 שתתברר אכילתנו ושתיתנו, ויהיו נעשים מהם ברוכים קדושים
 בבחינת קטרת, עד שיהיו נעשים מהם אמרי שפר, שהם ברכות
 והודאות לשמך הגדול והקדוש ואלו האמרי שפר יעלו ויתחברו
 עם המלך, ויהיה נעשה מהם עטרה להמלך ונזכה לראות העטרה
 הזאת, כמו שכתוב: "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה,
 בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו, וביום שמחת לבו" ונזכה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תמוז - זמננו מזהרנו את זמננו ל"עצור עצמי מקורה שידוך מצדד מוספרי רבנו יהיה תיקון רבנו" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לראות את המלך בפינו, כמו שכתוב: "מלך בפינו תחזינה עיניך" ואל תעבב פרנסותינו בשביל זה, כי אתה "כל תוכל ולא יפצר ממך מזמנה", כי אתה יכל לסבב סבות לטובה באופן שתבא לנו הפרנסה במהירות גדול בלי שום עכוב כלל, ובלי שום עסק וסבה ובלי שום טרדא כלל, ועם כל זה נזכה לראות המלך בפינו "בעטרה שעטרה לו אמו" הנעשית מן האמרי שפר המתבררים על ידי הפרנסה והאכילה דקדשה וקיים לנו מקרא שכתוב: "הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי":

רסה: אבינו שבשמים עשה למענה ורחם עלינו ותסבב סבות לטובה, באופן שתגיע לנו הפרנסה קדם שנצטרך לה, ותזמין לנו כל צרכינו בכבוד ובנחת, ובהתר ובקדשה גדולה, ובהרחבה ונחת גדול ותצילנו מחובות והלואות, ותעזרנו לסלק מהרה כל החובות והלואות שאנו מחייבים מכבר, ותשמרנו מעתה מלבא לידי חוב עוד לעולם, כי אתה יודע שהחובות וההלואות מבלבלים אותנו מאד ממעט עבודתך שאנו מכינים עצמנו בכל עת להתחיל בעבודתך באמת: